

ת"פ 68768/07/20 - מדינת ישראל נגד נ.צ.ש.ר בע"מ, דן נאקש, גיל צרויה (הליך הוטלה)

בית משפט השלום ברמלה

10 בנובמבר 2022

ת"פ 68768-07-20 מדינת ישראל נ' נ.צ.ש.ר בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נ.צ.ש.ר בע"מ
2. דן נאקש
3. גיל צרויה (הליך הוטלה)

גזר דין

(נאשמים 1 ו-2)

כתב האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום כמיוחס לו ולנאשמת 1- חברה בע"מ שנרשמה כעוסק מורשה, שהוא היה מפעילה בין השנים 2019 ועד 2020, והשניים הורשעו במיוחס להם. **באישום הראשון** - בגין 6 עבירות של אי הגשה של דוחות תקופתיים במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, התשל"ו - 1976 (להלן: "חוק המע"מ").

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשמים 1 ו- 2 לא הגישו **שישה** דוחות תקופתיים בחודשים 6/2019, 8/2019, 9/2019, 11/2019, 12/2019 ו- 1/2020 אלא באיחור של 16 עד 60 ימים. כמוכן, למעט הדוח לחודש 8/2019 שסכום המס שולם בחלקו, ודוחות לחודשים 6/2019 ו- 9/2019 שהמס שולם במלואו, יתר הדוחות החודשיים לא שילמו הנאשמים את המס, בסך כולל של **176,696 ₪**.

באישום השני - הורשעו הנאשמים 1 ו- 2 בגין הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח התקופתי בסך **3,503 ₪**, לפי סעיפים 118 ו- 88(א) לחוק המע"מ, בצירוף תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף - 1976.

2. הנאשם לא הסיר מחדליו ומחדלי הנאשמת 1.

3. לבקשת הנאשם הוגש בעניינו תסקיר מאת שירות המבחן מיום 3.10.2022, וכן התקבלה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, שמצאה אותו מתאים לביצוע עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 35, רווק המתגורר ביישוב גונן, עובד בניהול פרויקטים של שיחזור אתרים, והוא זוכה להערכה רבה ממעסיקו (ט/6). הנאשם שואף לעסוק בתחום החינוך הבלתי פורמאלי והדרכת טיולים, מקצוע אותו רכש ובו השתלם. הנאשם בעל 12 שנות לימוד, ותעודת בגרות מלאה, התנדב לשנת שירות בשדה בוקר, התגייס לצבא ולאחר שירות של שנה וחצי כמאבחן פסיכוטכני שוחרר מצה"ל עקב תאונה שעבר, והוא מוכר כנכה משרד הביטחון. לאחר שחרורו מהצבא טייל הנאשם מספר שנים בחו"ל, ובהמשך רכש תואר ראשון בלימודי ארץ ישראל והדרכת טיולים במכללת "כנרת", וכן עבד בתחום ההדרכה לנוער. בשנת 2015 פתח הנאשם יחד עם חברו (הנאשם 3 - נגדו הוטלו ההליכים בהעדר איתור) בית קפה במודיעין, תחת החברה, הנאשמת 1.

5. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בעל יכולת, יציבות וכישורים רבים. נטל אחריות מלאה על מעשיו הביע חרטה מלאה, וטען שעשה כל שביכולתו לשלם את חובותיו בעצמו, לאחר ששותפו עזב את הארץ, ושטעה משסמך עליו בניהול הפיננסי של העסק. עוד סיפר הנאשם שהוא הגיע להסדר תשלומים עם גורמים רבים, ובהם מס הכנסה, ספקים ועובדים פרטיים, וכי הוא ממשיך לשלם את חובותיו גם בימים אלו.

6. לסיכום, שירות המבחן התרשם שהתנהגות הנאשם במקרה דנן אינה מאפיינת את התנהלותו, אלא נבעה מהעדר הבנה של ניהול עסק עצמאי. כי הוא הביע חרטה כנה, והפיק את הלקח מההליך המשפטי, שמהווה עבורו גורם מרתיע משמעותי. בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי, ובהתחשב במכתב מיום 16.9.2022 מאת המכונה "הרועות למרחקים", שבו צוין כי במקרה של הרשעה לא תתאפשר העסקתו וההתקשרות עמו תופסק, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם, לצד הטלת עונש של"צ בהיקף 140 שעות, והתחייבות להימנע מעבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה עוה"ד דביר עמר, הפנה לערכים המוגנים לחומרת העבירות דנן, לסכום המחדל והעובדה כי הנאשם לא הסירו, ולו במעט. לפיכך נטען כי מידת אשמתו של הנאשם גבוהה, ועתר לקביעת מתחם עונש בגין כל עבירה ממאסר על תנאי עד 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה בין חודשיים ועד 8 חודשים, קנס בשיעור 5% עד 10%, והתחייבות להימנע מעבירה. לעניין גזירת העונש עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 6 חודשים, מאסר מותנה וקנס בהתאם למתחם.

8. ב"כ הנאשמים עוה"ד קרן זרקו זמיר, הביעה תמיהה רבה על עתירת המאשימה למאסר ממש בשים לב שלדידה מדובר בעבירות ברף נמוך מסוגן, וטענה לביטול הרשעת הנאשם וקבלת המלצת שירות המבחן לעניין העונש. עו"ד זרקו הפנתה לתסקיר והדגישה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל תואר ראשון בלימודי ארץ ישראל, עובד כיום כשכיר, הביע חרטה, למד לקח מטעויות העבר, ובכוונתו לעסוק לפרנסתו בתחום החינוך וידיעת הארץ. לפיכך נטען כי הותרת הרשעתו על כנה תסב לנאשם נזק קונקרטי משמעותי, משום שהוא יאבד עמוד 2

את מקום עבודתו העתידי בו הוא מתנדב עתה, במכינה קדם צבאית "רועות למרחקים" (טל/2). בתמיכה לטענתה הפנתה ב"כ הנאשם לטבלת פסיקה ולפסיקה נוספת.

9. ובנוגע לעסק, נטען כי הנאשם ניהל אותו יחד עם הנאשם 3 שהיה שותפו. הנאשמת 1 - בית הקפה בעיר מודיעין נקלע לקשיים כלכליים, ולכן חל עיכוב בהגשת הדוחות ולא שולם המס. נטען כי אביו של הנאשם מסייע לבנו בתשלום חובותיו, והשניים פנו בהצעה להסרת מחצית המחדל באמצעות הסדר תשלומים, אך סורבו. ב"כ הנאשם הפנתה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אשר עדיין מתמודד עם חובות בגין ניהול העסק, שנפלו במלואם על כתפיו, והציגה הסדרי תשלומי חובות עם הבנק ומס הכנסה (טל' 4 ו- טל' 5). מכל הטעמים הללו עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

10. אביו של הנאשם, מר שלמה נקש, ביקש בתחוננים לצאת להגנת הנאשם, וסיפר כי הוא היה עו"ס בעברו, ואמו של הנאשם היא אשת חינוך. מר נקש הסביר שהנאשם נקלע לקשיים כלכליים בגלל בית הקפה, הוא מכר את העסק בהפסד, ושילם את חובותיו לעובדים וספקים, כי רצה לדאוג להם, ולשם כך התגייסה כל המשפחה לסייע לו.

11. הנאשם בדברו האחרון הסביר שעשה טעויות בתום לב, היות שהוא רצה לשלם בתחילה לעובדים וספקים, וכי הוא ניסה להגיע להסדר חובות, אך מגפת הקורונה שיבשה את המצב, הוא לא המשיך לעבוד אז, ומזה כשנתיים וחצי הוא מחזיר את חובותיו. הנאשם סיפר כי הוא מעוניין לעבוד במכינה הקדם צבאית אך נמסר לו שהוא יפוט, גם כמתנדב, במקרה של הרשעה.

דין והכרעה

סוגיית ביטול ההרשעה

12. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין. במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, יכול בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה מקום שאין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע (רע"פ 1535/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)). ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים:

הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר ויתור על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה ב**סיכויי השיקום** של הנאשם.

13. תנאי הפגיעה ב**"סיכויי השיקום"** של הנאשם פורש בפסיקה כ"**פגיעה קשה וקונקרטי**" כתוצאה מההרשעה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). ודוק, אין די בהוכחת אפשרות תיאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת **נזק מוחשי**

וקשה בשיקומו של הנאשם, המחייב הוכחה על סמך תשתית ראיתית ברורה (רע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); (רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)). סוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש וקביעת מתחם הענישה (רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.2019); רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.3.2021)).

14. ובנוגע לעבירות דנן, נקבע בפסיקה כי יש לתת בכורה לאינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, והמגמה היא להרשעת נאשמים, גם במקרים של עבירות מסוג **עוון** לפי סעיף 117(א) לחוק, ואף אם עלול להיגרם לנאשם נזק במישור התעסוקתי בגין ההרשעה (רע"פ 7917/04 **בסרגליק נ' מדינת ישראל** (14.11.2004); רע"פ 6271/13 **בן סנן נ' מדינת ישראל** (17.9.2013); רע"פ 737/11 **מלכיאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** (9.5.2011)).

15. במקרים חריגים, בנסיבות מיוחדות בלבד ניתן לשקול גם בעבירות אלו את ביטול ההרשעה (רע"פ 4606/01 **סופר נ' מדינת ישראל** (3.1.2002)). כך למשל, כשהוסרו המחדלים במלואם או בחלקם הגדול או כשנסיבות העבירות היו מקלות ביותר, וכך גם נסיבות הנאשמים היו חריגות (עפ"ג (מרכז-לוד) 26177-05-14 **בהרב נ' מדינת ישראל** (22.2.2015); עפ"ג (מרכז-לוד) 44065-04-12 **מדינת ישראל נ' דאנו** (15.7.2012); ע"פ (ב"ש) 23401-11-11 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (1.2.2012)).

16. ולענייננו, העבירות שביצע הנאשם הן אומנם עבירות עוון, ונוגעות לאיחור בהגשת דוחות תקופתיים למע"מ, ולכן פחותות בחומרתן מעבירות אחרות בתחום המיסים. ואולם, המס הכולל שנגרע מקופת המדינה בגין אינו מבוטל כלל, והוא מסתכם ב-180,199 ₪. יתרה מכך, מתוך הסכום האמור הנאשם לא טרח להחזיר ולו שקל לקופת המדינה, ומשמע שמחדליו עומדים בעינם. לכן, במבחן הראשון של האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירות, אין הצדקה לנקוט בחריג שבחריגים ולבטל את הרשעת הנאשם.

17. למעלה מן הצורך, אשר להוכחת הנזק הקונקרטי שנטען כי יגרם לנאשם, נתתי דעתי להיותו בעל תואר ראשון בלימודי ארץ ישראל (**טל/1**), ולמכתבה של ראשת המכינה הקדם צבאית "הרועות למרחקים" מיום 16.9.2022 (**טל/2**) ממנו עולה כי הנאשם לוקח חלק בהדרכות וליווי פעילות שטח של המכינה, בהתנדבות מלאה, וכי נבחנה האפשרות להעסיקו בשכר, אך הובהר כי ההתקשרות עמו תופסק ככל שיורשע. מובן שיש בכך ללמד על פגיעה מסוימת ביכולת ההשתכרות של הנאשם, אך לא ניתן לגזור מכך מסקנה כי דרכו של הנאשם תהייה חסומה בפני כל העסקה בתחום הדרכת הטיולים וידיעת הארץ. ובנוגע לפגיעה בדימויו העצמי של הנאשם והסטיגמה שנלוות להרשעה בפלילים, חשש עליו הצביע שירות המבחן בתסקירו, הפסיקה לא הכירה בכך כ"נזק קונקרטי" (רע"פ 9042/17 **עאבד נ' מדינת ישראל** (27.12.2017)).

18. מהטעמים הללו לא מצאתי להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

19. כפי שטענו ב"כ הצדדים, ניתן לקבוע מתחם ענישה כולל לעבירות בהן הורשע הנאשם, או מתחם נפרד לכל עבירה. מדובר במסכת עבירות שהזיקה ביניהן הדוקה, בשל סוג העבירות, הדמיון בין סכומי המס, תכיפות ותקופת ביצוע, כך שניתן לראות בהן "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם ענישה כולל. ריבוי העבירות וסכום החוב שהצטבר יילקחו בחשבון בנוגע לחומרת הנסיבות כחלק מקביעת המתחם (ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016) ודנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016); רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015)).

20. אשר לערכים המוגנים, בבסיס העבירות בתחום המיסים ערכים מוגנים של מניעת פגיעה בקופה הציבורית, ובה בעת בשוויון בנשיאת נטל המס, והסולידריות החברתית הנובעת מכך. לצד זאת יש בעבירות בהן הורשע הנאשם פגיעה בהתנהלות התקינה של רשויות המס והגבייה מחמת הפגיעה בשיטת הגבייה והפיקוח על דיווחים עיתיים במועדים שנקבעו בדין. לפיכך, הגם שהעבירות דנן הן עבירות עוון, ומכונות "עבירות טכניות", אין להקל ראש בנזק הכרוך בהן לקופה הציבורית (רע"פ 3203/21 **עפאנה נ' מדינת ישראל** (17.5.2022); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) ורע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(4) 381, 384 (2004)).

21. בהקשר זה יפים דברי כב' השופט א' שהם ברע"פ 2638/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (28.4.2013) כדלקמן:

"כבר נפסק, לא אחת, כי יש להתייחס לעבריינות המס, בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעת הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעת העקיפה בכיסו של כל אזרח [...] על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העברייני".

22. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של **אי הגשת דוחות מע"מ** נגזרת בהתאם לנסיבותיה. ככל שהיקף העבירות נמוך, סכום המס אינו גבוה והמחדלים הוסרו, הענישה הנוהגת היא למאסרים מותנים וקנס. לעומת זאת, במקרים של ריבוי עבירות בהיקף מס לא מבוטל, וכשהמחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא למאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח, או בריצוי בעבודות שירות במקרי הביניים. להלן דוגמאות ענישה:

א. ברע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.7.2019), הורשע המבקש לפי הודאתו בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, כשסכום המס שלא שולם עמד על 303,688 ₪, והוא הוסר חלקית כך שבמעמד גזר הדין הסתכם חוב המס בסך 112,429 ₪. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש כולל שנע בין חודשיים מאסר ל- 12 חודשים, וקנס שנע בין 7,000 ועד ל-30,000 ₪. נוכח מצבו הרפואי הקשה של המבקש בעטיו הוא לא היה כשיר לביצוע עבודות שירות, נגזרו עליו 100 ימי מאסר בפועל, קנס בסך 15,000 ₪ ומאסר על תנאי.

ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש נדחו.

ב. ברע"פ 1579/18 **אבו אלקום נ' מדינת ישראל** (20.3.2018), הורשע המבקש על פי הודאתו בביצוע 47 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, כשסכום המחדל עמד על 462,815 ₪, והוא לא הוסר. בית המשפט השלום בבאר-שבע קבע מתחם עונש כולל שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשים, קנס בסך 50,000-30,000 ₪, וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 40,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחו.

ג. ברע"פ 5389/15 **יצחק נ' מדינת ישראל** (10.8.2015), נדון עניינו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בביצוע 20 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים למע"מ, מתוכם 18 לא הוגשו ושניים הוגשו באיחור. בית משפט השלום בבאר-שבע גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס בסך 25,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ד. ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל** (29.6.2015), הורשעו הנאשמים, בני זוג, לפי הודעתם בביצוע 26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"צ תקופתיים במועד, בסכום מס כולל של כ- 400,000 ₪, ולא הסירו את המחדל, במשך שנים. בית משפט השלום בחדרה קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות בנפרד נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורים שהגישו הנאשמים על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. בעפ"ג (ב"ש) 24879-02-22 **מדינת ישראל נ' אבו קוש** (18.5.2022), הורשע המשיב בהתאם להודאתו בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, ו- 2 עבירות של אי תשלום מס בגין דוחות מע"מ שהוגשו, כשסכום המחדל עמד על 536,039 ₪. עובר לגזר הדין הוסר המחדל במלואו. בית המשפט השלום בבאר-שבע קבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם מאסר מותנה וקנס בסך 30,000 ₪. הערעור על קולת העונש נמחק בהסכמת המדינה ובהמלצת בית המשפט.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 39735-08-21 **אדלר נ' מדינת ישראל** (28.11.2021), הורשע המערער על פי הודאתו בביצוע 11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, כשסכום המחדל הסתכם ב- 335,000 ₪, והמחדל לא הוסר. בית המשפט השלום ברחובות קבע מתחם עונש הולם כולל שנע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר, וקנס שנע בין 1,000 ל- 7,000 ₪, והשית על המערער חודשיים מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 4,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. ערעור חומרת העונש נדחה.

ז. בעפ"ג (ב"ש) 23647-05-19 **גאבר נ' מדינת ישראל** (25.9.2019), הורשע המערער בביצוע 9 עבירות של אי הגשה במועד של דוחות תקופתיים למע"מ, כשסכום נובע מהדוחות היה 458,861 ₪. המערער לא הסיר את מחדליו ובית המשפט השלום בבאר-שבע קבע כי מתחם העונש ההולם הכולל נע בין 4 חודשי מאסר ועד 9 חודשים, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 35,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהוגש על חומרת העונש

נדחה.

ח. בעפ"ג (מרכז-לוד) 51920-12-14 **מוסקוביץ ואח' נ' מע"מ רמלה** (15.3.2015), נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, כשסכום המחדל עמד על 113,000 ₪. המחדל הוסר בחלקו, כך שיתרת חוב המס הייתה 54,142 ₪, לפיכך קבע בית משפט השלום ברמלה שמתחם העונש הכולל נע בין 4 חודשי מאסר ל- 8 חודשים, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. ערעור על חומרת העונש התקבל משהוסר המחדל במלואו, אז קוצר עונש המאסר בעבודות שירות והועמד על חודשיים, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

23. במכלול השיקולים לעיל, בהתחשב בעבירות בנסיבותיהן, ובענישה הנוהגת מצאתי לקבוע כי מתחם העונש הכולל נע בין עונש **מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצה בעבודות שירות, לצד קנס בשיעור של 5% עד 10%.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

24. הנאשם חסך בהודאתו מזמנו של בית המשפט ונטל אחריות מלאה וכנה על מעשיו, כשההליך המשפטי נגדו הוא גורם משמעותי ומרתיע עבורו - כל זאת יש לזקוף לזכותו. אולם, כפי שנקבע בפסיקה - הסרת מחדלים היא חלק חיוני מנטילת האחריות בעבירות אלו, ומשלא עשה כן, התוצאה היא שחובו של הנאשם לקופה הציבורית בעינו עומד והודאתו מוגבלת.

25. עוד לקולה נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא בן 35 התנדב לשנת שירות, ובהמשך התגייס לצה"ל ושוחרר לאחר שנה וחצי, עקב תאונה בגינה נגרמה לו נכות בשיעור 10% (**טל/3**). הנאשם עושה מאמצים ניכרים כדי לשלם את חובותיו, לרבות בסיוע אביו, וזאת כשכל החובות נפלו על כתפיו היות ששותפו ברח מהארץ, ולשם כך ערך הנאשם בין היתר הסדר חובות עם בנק הפועלים ומס הכנסה (**טל/4 ו- טל/5**).

26. אולם, אי הסרת המחדל בעניינו, חרף מצבו הכלכלי של הנאשם, משמעה לפי תיקון 113 לחוק העונשין היא שהנאשם לא עשה מאמצים לתיקון הנזק שגרם בביצוע העבירות. לכן, מובן שאין דינו של מי שהסיר את מחדליו והוא זכאי להקלה בעונשו, למי שלא הסירם (עפ"ג (מרכז לוד) 8757-07-21 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (13.3.2022); עפ"ג (מרכז לוד) 26177-05-14 **בהרב נ' מדינת ישראל** (22.2.2015)).

27. לנכוח כל האמור, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, העונש הראוי לנאשם הוא עונש מאסר בעבודות שירות, לצד השתתפות קנס ומאסר מותנה. על הנאשמת יגזר קנס סמלי, לאחר שהוצהר על-ידי ב"כ הנאשמים כי החברה אינה פעילה הלכה למעשה.

אשר על כן אני גוזרת את עונשם של הנאשמים לעונשים כדלקמן:

עמוד 7

הנאשמת 1

תשלום קנס סמלי בסך 100 ₪, בתוך 90 ימים מהיום.

הנאשם 2

א. מאסר בעבודות שירות למשך 3 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.2.2023 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי, שירות בתי הסוהר, ברח' לוחמי בית"ר 6, ברמלה (או בכל מועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות, לאחר מכן). הוסברה לנאשם חובתו לשתף פעולה באופן מלא עם הוראותיו של הממונה על עבודות השירות אחרת יכול שיופקעו עבודות השירות, והוא ירצה את עונשו מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה על חוק מע"מ, למשך 3 שנים, מיום סיום ריצוי עבודות השירות.

ג. קנס בסך 8,000 ₪, שישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 20.2.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד דביר עמר, הנאשם ובאת כוחו עוה"ד קרן זרקו זמיר.